

det at indføre en ny Revi, en Hovedbedækning, der i all Fald gaar i Retning af Chafot, og som altsaa maa koste mere end den gamle Sue, foruden en Sue, der ikke kan koste ret meget mindre end den hidtil anvendte, skulde kunne gjøres for samme Udgift som den, der behøves til Sue alene. Nu skal jeg villig indrømme, at der er ogsaa andre Grunde, som gjøre en noget betænkelig, thi det er ganske klart, at hele dette Spørgsmaal om Sue og Chafot ogsaa har sin Betydning for selve Mandflabets Bevemmelighed, idet den omhandlede Foranstaltning medfører større Bagage. Dette skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa; men den økonomiske Side af Sagen tilstaaer jeg, at jeg er noget betænkelig ved. Jeg er noget i Tvivl om, at Spørgsmaalets økonomiske Udflydighed bliver saa stor, som man dengang mente. Jeg skal minde om, at da Krigsminister Raasløff i sin Tid, 1868 eller 1869, forelagde Forslag om Indførelsen af Chafoter, oplystes det, at det vilde medføre en meget betydelig Udgift. Det blev da negtet af Folkethinget, og der blev istedetfor bevilget en meget ringe Udgift, vist ikke mere end 21,000 Rbd. eller noget over 40,000 Kr. til Indførelse af den nuværende Sue. Hvis Chafoten var bleven indført, saa vilde man være kommen til en meget betydelig Sum, som man dengang modfatte sig. Jeg kan derfor ikke negte, at det forundrer mig, at det nu skulde være muligt at indføre Revi plus Sue, uden at det skulde koste mere end det Gamle. Det er Noget, jeg ikke tror er muligt. Jeg antager derfor, at den ærede Minister i Mellemtiden er kommen til andre Oplysninger, og jeg vil med Interesse høre disse hans Oplysninger. Det er jo muligt, at han kan give bestemt Forsikking om, at det ikke vil koste mere, og saa skal jeg overlade det til Thinget, om det vil berolige sig dermed eller ikke. Spørgsmaalet om, hvorvidt Ministeren kan anses berettiget til, indenfor den foreliggende Sum at foretage Forandringer, skal jeg ikke komme ind paa. Jeg har i saa Henseende allerede taget mit Forbehold ved 2den Behandling. — Et andet Spørgsmaal fra 2den Behandling, hvortil jeg er nødt til at komme tilbage, er Spørgsmaalet om Krudtansaffelsen ved Frederiksværk. Derom har den ærede Minister udtalt sig ved 2den Behandling paa Foranledning af mig, og han udtalte da, at, da man nu skulde have de nye 6 Kanoner, saa vilde det være umuligt at skaffe de nødvendige Kvantiteter Krudt til den første Forsyning af disse Kanoner tilveie, medmindre man tog dem hos Krupp. Den ærede Minister meddelte, at med Middelvandt kunde Frederiksværk ikke fabricere Mere end 1,500 à 2,000 Centner Krudt om Aaret, og han meddelte derefter, at det dreier sig om et Centner til hver Ladning (Krigsministeren [Rauffmann]: Mere!) Ja, det staaer, som jeg oplæste, her i Tidenden, og jeg vil foreløbig holde mig til det, der staaer her. Jeg

skal forøvrigt, da den ærede Minister siger: Mere, frage gjøre opmærksom paa, at Tidenden paa dette Punkt ikke er ganske korrekt, thi jeg erindrer, at den ærede Minister tilspøiede, at det ikke var ganske rigtig, men at det var noget Mere; men denne Bemærkning af Ministeren fløte vist saa sagte, at Stenograferne ikke have hørt det. Jeg har imidlertid hørt det. Den ærede Minister mente altsaa, at der til hver Kanon maatte i det mindste staves 100 Skud tilveie. Naar jeg nu foreløbig gaar ud fra et Centner pr. Skud, saa vil hver Kanon fordrer en Produktion af 100 Centner, og de 6 Kanoner altsaa 600 Centner. Men da Værket kan fabricere 1,500 — 2,000 Centner om Aaret, kan jeg ikke forstaa, at det ikke kan staa; hvad der er nødvendigt til disse 6 Kanoner. Det er muligt, at den ærede Minister kan oplyse mig derom, og jeg spørger ikke af anden Grund, end for at faae den Oplysning saa klart og tydeligt som muligt. Selv om vi regne mere end et Centner pr. Ladning — lad os, om det saa skal være, regne 2 eller 2½ Centner — vil dog det, Værket kan producere, 2,000 Centner, være mere, end der behøves, til at forsyne de 6 Kanoner med de første 100 Skud. Jeg taler om de 6 Kanoner, det er dem, den ærede Minister taler om, og det er dem Ladningerne ere bestemte til. Under denne Forudsætning vil der altsaa til disse 6 Kanoner udfordres 1,200 Centner Krudt, naar man regner 2 Centner pr. Skud; men efter den ærede Ministers Udtalelser kan der med Middelvandt produceres 2,000 Centner. Nu paa staaas det fra anden Side, at det er meget for Tid, og at Værket selv, uden at arbejde Søn- og Selligdage, kan producere mellem 2—3,000 Centner. Altsaa kan jeg ikke se rettere, end at det maatte være muligt, at Krudtværket producerede til disse Kanoner alene, navnlig naar henses til, at man slet ikke endnu behøver at faae de 600 Ladninger til disse Kanoner; thi disse Kanoner ere bestilte saaledes, at de leveres i Løbet af tre Aar og saaledes ikke ville komme paa reengang. Altsaa vil det ikke være nødvendigt, at Produktionen fler paa een Tid, men dertil kommer, at, saa vidt mig bekjendt, er der Intet slet for, at Frederiksværk i Fremtiden kan gjøre blot Noget i den Retning. Man har jo sagt, at det er rimeligt, at Ministeriet ønsker at faae alleførste Forsyning fra Udlandet, og at det derefter lader Resten for arbejde paa Frederiksværk, idet man i Mellemtiden søger at faae at vide, hvorledes Frederiksværk vil arbejde, under hvilke Betingelser osv.; men saa vidt mig bekjendt, har Ministeriet slet ikke gjort Noget endnu i den Retning; heller ikke siden 2den Behandling har jeg hørt om noget Saadant. Der er Fare for, at Sagen vil gaa den Gång, som det gif forrige Gang, da man anskaffede Jeltartilleri; da bestilte man hele den første Forsyning hos Krupp og betalte den dyrere; end den tydske Regjering betaler for sit eget Krudt, som den ikke